

badtság, erre egyáltalán képtelenek. Ha valaki őket négy szemközt titokban kérdezné meg, hogy mi a véleményük a sajtójavaslat korlátozó rendszabályairól, hát biztosan azt felelnék, hogy ezek a rendszabályok nem elég — szigorúak.

Kormányzói multjuk csak úgy, mint mai gondolkozásuk erre vall. Ők szeretnék, ha a vita a sajtójavaslat felett elhúzódna, ha a kormány ezért zavarba jönne, de magáról a sajtószabadság állítólagos megrendszabályozásáról az a véleményük, ami Andrásynak a szabadságok korlátozásáról általában. Csak mennél több korlátozás. Ennek mind hasznát veszik majd, ha — kormányra kerülnek.

Egyelőre azonban erről szerencsére nincsen szó és a sajtószabadság igazi híveinek megvan legalább az a vigasztalásuk, hogy ezeket a törvényeket — nem egy koalíciós kormány hajtja végre. Eddigi hű szövetségeseik, a szociálisták evvel már tisztában vannak. Ép azért panaszaiikkal és aggodalmaikkal nem a koalícióhoz, hanem a kormányhoz és az igazságügyminiszterhez fordulnak. És ezt mindenestre helyesen teszik.

A horvát kérdés. Skerlecz Iván báró horvátországi királyi biztos ma reggel Zágrábból Pejacsevics Tódor gróf horvát miniszter társaságában Budapestre érkezett. A királyi biztos ma délelőtt megjelent a képviselőházban és fölkereste Tisza István gróf miniszterelnököt, akivel hosszabb tanácskozást folytatott. A tanácskozáson részt vett Pejacsevics gróf is. Skerlecz Iván holnap reggel titkára, Havlicsek dr. kíséretében vizsautazik Zágrábba.

Városatyá-jelölések.

— A magántisztviselők gyűlése. — A Felsővárosi Polgári Kör és a Városi Párt jelölő értekezletei. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi magántisztviselők tegnap este egyesületük helyiségében rendkívül népes gyűlést tartottak, amelyen a közelgő törvényhatósági bizottsági tag-választások alkalmából városatyákat jelöltek az egyes kerületekben. A gyűlésen Wimmer Fülöp elnökölt, előadó Hoffer Jenő, az egyesület alelnöke volt. Wimmer Fülöp elnök fölhiyta a magántisztviselőket, hogy helyes érzékkel járjanak a városatyák jelölése körül, mert nagyfotossággal bír a magántisztviselőkre nézve az is, hogy a társadalom különböző rétegeinek az érdekeit kik képviselik a közgyűlésben. A magántisztviselőknél szem előtt kell tartani azt, hogy az ő szociális mozgalmak támogatóit kikben keressék. Az elnök beszéde után Hoffer Jenő mondott szép, lelkes hangú beszédet. Kérte a tagokat, hogy a jelöltek mellett hiven tartanak ki és ne csak a határozatot tegyék magukévá. Munkálkodjanak és buzgálkodjanak azon, hogy a lista a választáson diadalal is menjen keresztül. Mint egyesületi tagokat, jelölésre előterjesztette az I. kerületben Abonyi Mihályt és Eisner Ignácot, a III. kerületben pedig Bokor Emilt, Vadász János dr.-t. A harmadik kerületben a jelöltek közé fölvenni indítványozta az előadó Pásztor Józsefet is, aki — mint mondotta — bár nem tagja az egyesületnek, de szociális törekvéseit a közérdek porondján mindenkor a legkézségesebben támogatta és előmozdította. Kiváló agitálásának, energiájának, tudásának és a közérdek szolgálatára való rátermettségének — mint az előadó mondotta — számtalanszor tanujelét adta eddigi működésével is. Az előadó beszéde után a magántisztviselők egyesülete Pásztor Józsefet nagy lelkesedéssel egyhangulag jelölte a III. kerületben.

A Felsővárosi Polgári Kör is jelölő értekezletet tartott ma Homor István főreáliskolai igazgató elnöklésével. Az értekezleten minden szegedi egyesület, kör, testület, a

mely jelölteket állított, képviseltette magát. A körök előterjesztették listájukat, amelyből a Polgári Kör tagjai kiválasztották azokat, akiket a választáson támogatni kívánnak. Több főlshóalás után a II. kerületben a Polgári Kör a következőket jelölte: Derszib Bélát, Pillich Gyulát, Palesco Ottmárt, Lippay György dr.-t, Somlyódy Istvánt, Tarján Oskárt, Schäffer Mártont, Böröcz Imrét, Bach Jenőt, Tömörkény Istvánt és Meák Gyulát.

Ugyancsak ma délután tartotta ülését a városi párt is Szmollény Nándor alelnök elnöklésével a Haggenmacher-féle sörcsarnok helyiségében. Az ülésen a holnapi közgyűlés tárgyait kívül a városatyá-jelölésekkel is foglalkoztak, a jelöltek névsorát azonban a párt most nem állította össze. Az elnök jelentette ugyanis, hogy holnap délután az ipartestületben nagy jelölőgyűlés lesz, amelyen az összes körök, egyesületek, testületek előterjesztik a jelöltjeik listáját. A városi párt elnöksége egy háromtagból álló bizottságot küld ki az ipartestületi gyűlésre és ennek a szűkebbkörű bizottságnak adott bizalmi meghatalmazást, hogy a városi párt érdekeinek megfelelő listát terjesszen az ipartestületi gyűlés elé. A szűkebbkörű bizottság tagjai: Ditrői Nándor dr., Szabó Gyula és Valihora István párttagok. A párt az elnökség intézkedését tudomásul vette.

Ezután Vadász János dr., aki a titkárt távollétében az ülésen helyettesítette, a holnap kezdődő novemberi közgyűlés ügyeiről referált. A fontosabb indítványok között föl említette azt, amelyet Derszib Béla és társai nyújtottak be a második polgármesteri állás érdekében. Vadász dr. mint előadó, az indítvány támogatását javasolta a párt részéről is, mert az a város érdekében való. A polgármesterre ugyanis, mint mondotta, olyan reprezentatív és felelősségteljes tevékenység hárul, hogy apró adminisztratív ügyekkel terhelt már csak a város érdekében sem szabad. Az a munka, amit a polgármestert eddig végzett, valósággal emberföltött. El kell tehát választani a nyugtát aláírását attól a városra nézve elsőrangú fontosságú munkától, amely az első tisztviselőjére hárul. Több főlshóalás után a városi

Néhány nappal azután, mikor lement a konyhába, hogy kiadja a parancsait, hallotta, amint Arsace, aki le szokott járni az egyik szolgálóhoz, egy bizonyos „vénaszt szonyt” emlegetett, aki olyan, mintha „megveszett” volna.

Visszatérve szobájába, szép Heléna elkezdte magát jóhiszeműen nézegetni a tükörben. És látta ötvenöt évét olyanoknak, aminek voltak; látta a számtalan apró ráncot, festett hajának sápadt gyökereit, a karikákat a szemei alatt.

Ugyancsak ebben az időben történt, hogy Menelaos, aki bizonyára a legjobban szerette volt, valami könnyű betegség ürügye alatt külön szobába ment hálai.

Heléna szenvedett, ha látta szolgálóinak liatalságát, üdeségét, husuk keménységét. S érett asszonyokat fogadott helyettük.

Naponkint órákat töltött azzal, hogy néger asszonyokkal masszírozta a testét, festette a haját, kendőzte arcát kenőcsökkel, melyeket egy svájci rabszolga készített neki s amelyektől bőre sima lett, mint a tükör, persze, ha ügyelt arra, hogy beszéd, vagy nevetés közben nem nyitotta ki nagyon a száját. De egyszer egy lakomán, mikor egy aed gépiesen magasztalta szépségét, akaratlanul sirva fakadt s pataként omló könnyei hosszú barázdákat vágtak az arcára kent féslekbe. (És ezt senki nem látta meg, mert

ő a szép Heléna volt s az kellett, hogy maradjon halhatatlanul; de ő azt hitte, hogy meglátták.)

Odaadta volna egész dicsőségét, ha egy tizenöt éves, egyszerűen csinos lányka lehetett volna. S mivel nem lehetett, annak akart látszani; fiatal lenni valakinek, még egyszer, mielőtt meghal.

A királyi kert tőszomszédságában elterülő mezők egyikén Heléna többször látott egy fiatal pásztorot, aki mindennap ott őrizte nyáját. Csinos ifju volt és szelidnek látszott. Heléna pásztorleánynak öltözve, fején nagy szalmakalappal, mely beárnyékolta arcát, megszólította őt, mikor beesteledett s azt mondta neki, hogy egy szomszéd majorosnak a lánya.

És minden este, ugyanazon órában, mikor közelebb volt már az éj sötéteje, mint a nappal világossága, fölkereste a kis pásztor s kikérdezte a családját meg a mezei dolgok fölől. A pásztor csak a szemei ragyogását látta a széles kalap alatt, még mindig hajlékony mozdulatait a könnyű ruhában s csak a hangját hallotta, mely tiszta maradt és csengő, majdnem gyermekies. S fiatal lány-nak tartotta.

A fiú félénk volt, de Heléna lassankint megszédítette. Fölbátorította a gyöngéd beszélgetésekre. Megtanította szerelmi dalcskákra. S mivel az évszak enyhe volt, együtt

maradtak, meglegedetten, néha egy szót is atig szólva, késő éjszakáig.

Csak egyetlen egyszer engedte meg a gyermeknek, hogy megcsókolja az arcát, de csak messziről, ajkát előrenyújtva és kezeit nátrátéve, mint mikor az ember egy forrás erecskéjéből iszik és fél, hogy benedvesíti magát.

S ime, egy langyos nyári éjjel, a kis pásztor végre szerelemre gerjedve és nagyobb bátorságra kapva, mint rendesen, át akarta karolni Helénát.

— Nem! Nem! — kiáltott föl Heléna s kibontakozott az ölelésre tárt karokból.

— Miért? — kérdezte a pásztor.

— Ez nem illik.

A pásztor könyörög, unszolja; Heléna furásnak ered. A pásztor üldözőbe veszi: Heléna kisiklik a kezei közül, bujkál a fák között. De a pásztor gyorsabban fut, mint ő; utol fogja érni. Ha megfogja, magához szorítja, össze-vissza csókolja, érezni fogja husa pulhaságát...

Ekkor a Hattyu és Léda hősies leánya, kihúzván egy tört övéből, markolatig bele-döfte szívébe, még mielőtt megértették volna a gyermek kezei és pedig azért, hogy ne ismerje meg öregségét.

Butorvásárlók

Telefon 515.

meggyőződhetnek arról, hogy dúsan felszerelt raktárunkban kizárólag saját készítésű, elsőrendű butorok, minden versenyt felülmuló árban — kedvező fizetési feltételek mellett — is kerülnek eladásra.

Tisztelettel

Egyesült Műasztalosok
Butorraktára

Szeged, Tisza Lajos-körút 19
(Kertész pékkel szemben.)